

amelyekben megközelítette korának eszményeit. Ha parkrészeit, fasorral szegélyezett sétányokat ábrázoló műveit, vagy *Poros út* és *Legelésző csorda* című színvarázslatait nézzük, ezek barbizoni festők vagy impresszionista mesterek oeuvre-jében is előkelő helyet kapnának. Ám ezek csak intuíciók, alkotói nagyságának külön hangsúlyai.

A világ nem ezekről ismeri Munkácsyt. Neve, egyénisége, alkotói öröksége monumentális műveihez fűződik. Művészetének realizmusa sem éppen az, amiről annyit írtak a szocreál ideológusai.

Meddő próbálkozás volt, hogy az ő festészetét mutassák föl, mint olyan utat, melyet úgymond a "célt tévesztett modern művészetnek" követnie kellett volna.

Az életképfestés sokkal közelebb állott Munkácsy képalkotásához, mint az a társadalombírálat, melyet műveibe túlságosan is belemagyaráztak.

Utolsó festményeinek egyike, az 1895-ben készült *Sztrájk* is - mint a kutatás kimutatta - egy francia színdarab magyarosított változatának ihletésére készült.

Nem tudjuk, mennyit érzett meg a festő azokból a távolról érkező égzengésekből, melyek a történelmi változásokat vetítették elő. *Honfoglalása* millenáris rendelésre készült. Az ezredéves ünnepségek előestéjén betegségéről érkeztek hírek a magyar fővárosba. Cáfolatok és bizonyosságok. Azután semmi.

A festő az endenichi klinika betegyán Krisztussal beszélgetett.

Muradin Jenő

Egyházügyben

már jónéhányszor írtunk, vitatkoztunk, s közöltünk dokumentumokat. Csupán emlékeztetőül: *Mi van az Orlay utcában?* (1999 június), "...scripta manent" és *Oldások és kötések* (1999 július), *Válasz, Nyilatkozat* (1999 augusztus), *Miatyánk, aki a cégünkben vagy* (2000 február), *Ügyek, vádak, erkölcsök* (2000 március), *Paskai László bíboros levele, Issekutz Sarolta magyarázata és felhívása: "Ne küldjék vissza a P. Vahan Hovamigian C.M.V. által aláírt, 2000. március 4-én keltezett nyilatkozatot", Aján Gergely levele* (2000 április).

Az ügy teljes dokumentációja - kérdésekkel terhesen - a bécsi mechitarista főapát úrhoz is eljutott.

Dr. Issekutz Sarolta az újonnan alakult Magyarországi Örmény Egyháznak az Orlay-utcai székhelyű bejegyeztetésével, a helyfoglalással, valamint a M.Ö.E. jogaival kapcsolatosan tett fel levélben kérdéseket a Főapát úrnak.

Ezúttal tehát örömmel és tisztelettel *Kodjanian* atya válaszlevelét közölhetjük:

Mechitarista Kongregáció

Bécs

Erdélyi Örmény Gyökerek Kult. E.

Budapest

2000.05.02.

Mélyen tisztelt Dr. Issekutz Sarolta asszony!

Köszönöm levelét és a benne foglalt, további információkat.

Nem vagyunk közömbösek budapesti egyházunk problémáival szemben, ám számos más, Triesztben, Plovdivban, Beirutban, Los Angelesben fellépő problémánkkal együtt nem tudjuk egyidejűleg megoldani. A budapesti probléma igen nehéz, mivel nincs ott saját lelkészünk, aki folyamatosan jelen lenne és foglalkozna a kérdések megoldásával; valamint nem létezik az Örmény Katolikus Egyházközség híveinek hiteles listája, amely lehetővé tenné megfelelő időben egyháztanácsi választás lefolytatását, stb.

A problémát megoldani kívánjuk, lévén ez saját érdekünk is. Baráti üdvözléssel

P. Paulus Kodjanian
CMV Főapát

A Siófoki

Örmény Kisebbségi Önkormányzat a "nagy önkormányzat", azaz Siófok város Önkormányzata hathatós segítségével ismét vendégül látott harminc erdélyi gyermeket, és persze, kísérőiket. A város Képviselőtestülete éves költségvetésében biztosította a nyaraltatást. Húsz gyermeket Gyergyószentmiklós környékéről három főből álló testület választott ki, Szamosújvár esetében a kiválasztást az Örmény Katolikus Plébánia vezetője és az Egyháztanács végezte. Az erdélyi csoportért (biztonságukért, az autóbusz műszaki állapotáért, stb.) *Buslig Gyula* úr volt felelős, a program előkészítése, lebonyolítása és pénzügyi "vezénylése" pedig *Aján Gerőnek*, a Siófoki Örmény Kisebbségi Önkormányzat elnökének dolga volt.

Aki azt hinné, hogy könnyed foglalatosság az efféle szervezés, gondolja végig, mennyi előkészíteni- s lebonyolítanivaló akad 30 gyermek és (a sofőrökkel együtt) 10 felnőtt vendéglátásakor.

Június 16-án érkezett a csoport Siófokra, másnap *dr. Balázs Árpád* polgármester is megtisztelte látogatásával a tábort. Vasárnap misén vettek részt s este felmásztak a helyi Víztoronyba a panoráma kedvéért, hogy hétfőn már Füredre s Tihanyba hajózzanak.

Kedden Budapest: Parlament, majd ebéd után a Budai Vár...

A szerdai "pihenőnap" azt jelentette, hogy strandolás után Balaton- és helytörténeti előadást hallhattak a csoport tagjai.

De például pénteken már ismét a fővárosban jártak, ezúttal a budapesti Állatkertben, hogy aztán két lazább, pihenéssel, strandolással töltött nap - hiszen nyaralásról volt szó! - után hétfőn reggel nekivágjanak a hazaútnak.

A gazdag programot nemcsak megtervezni kell, hanem megszervezni s lebonyolítani: tudni, ki, mikor, hol biztosítja a reggelit. Mikor "áll ki" a busz, hánykor fogadják a csoportot ebben, vagy abban az intézményben...

És tudjuk: mindezt még ki is kell fizetni. Valamint nemcsak egyszerűen autóbusz kell, (még hozzá igenis biztonságos autóbusz, hiszen egy egész, népes csoportról, főként pedig gyermekekről van szó!) de a sokszáz kilométeres úthoz üzemanyag is, ami pedig (éppen Magyarországon) tetemes összegbe kerül...

Mindezt biztosította az elején említett két (a "nagy" és a "kicsi") testület Siófokról, szervezte s lebonyolította - néhány más személy áldozatos részvételével - id. Aján Gerő, kisebbségi önkormányzati elnök.

Járhattak hát az erdélyi s örménymagyar gyermekek a siófoki strandon éppúgy, mint az Országházban. Pihenhettek is, strandolhattak is, de megnézhatték Budavárát is, amely a magyarság számára hétszáz év óta egy kissé a "nemzeti szent földet" jelenti.

Az egész eseménysorozatról a szerkesztőnek egy idézet jut eszébe:

"Az én édesapám az emberek apja

s én az embereknek testvére vagyok."

(*Kosztolányi Dezső: Tanár az én apám*)
